

Vlaanderen
is erfgoed

Opheffingsdossier Sint-Margriethospitaal in Maarkedal

Monument

Agentschap
Onroerend
Erfgoed

Opheffingsdossier:

Sint-Margriethospitaal, Maarkedal (Schorisse), Zottegemstraat 8-10 –
monument (opheffing)

Onderwerp

Benaming: Sint-Margriethospitaal

Adres of ligging: Zottegemstraat 8-10, Maarkedal (Schorisse)

Dossier

Type dossier: opheffingsdossier (Gehele opheffing)

Dossiernummer: 4.001/45064/104.1

Bescherming

Beschermd als: monument

Beschermingsbesluit: koninklijk besluit van 13 september 1976

URI Besluitendatabank Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/bsluiten/1029>

Inventaris Onroerend Erfgoed

URI Inventaris Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/9923>

Samenvatting

De bescherming als monument van het Sint-Margriethospitaal in Maarkedal (Schorisse) wordt opgeheven omwille van het algemeen belang. Op basis van de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarde en in het bijzonder op basis van de criteria ensemblewerking, herkenbaarheid en context zijn de erfgoedwaarden (architecturale en historische waarde) van het Sint-Margriethospitaal ontoereikend voor bescherming.

Datum

Datum: 8/08/2023

INHOUDSTAFEL

1.	Aanleiding tot opmaak van het dossier	4
2.	Beschrijvend gedeelte	4
2.1.	Ruimtelijke context.....	4
2.2.	Historiek van het beschermde goed	4
2.3.	Historiek van het beschermings- en beheerdossier	5
2.4.	Beschrijving met inbegrip van de erfgoedelementen en -kenmerken	6
2.5.	Fysieke toestand van het onroerend goed	6
2.6.	Juridische toestand.....	6
2.6.1.	Adres en kadaster	6
2.6.2.	Onroerend erfgoed	7
2.6.3.	Omgeving	7
3.	Evaluerend gedeelte	7
3.1.	Evaluatie van de opheffing van de bescherming	7
3.2.	Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan	9
3.3.	Motivering van de afbakening van de opheffing	9
4.	Bronnen	9
5.	Bijlagen bij het inhoudelijk dossier	10
5.1.	Omgevingsplan	10
5.2.	Fotobijlage	10
5.3.	Documentatie	10

1. AANLEIDING TOT OPMAAK VAN HET DOSSIER

Dit is het inhoudelijk dossier bij het opheffingsbesluit van het Sint-Margriethospitaal in Maarkedal (Schorisse). De opheffing van de bescherming kadert in de evaluatie van het beschermde erfgoedbestand, zoals ingeschreven in de Beleidsnota Onroerend Erfgoed (2019-2024) van minister Matthias Diependaele.

De bescherming van het Sint-Margriethospitaal werd onderzocht in het project 'snelle screening' (2021-2022). Deze snelle screening had als doel om op een termijn van anderhalf jaar die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming voldoen. Met uitzondering van de stedenbouwkundige ensembles en het archeologisch en varend erfgoed, werd het volledige beschermde bestand gescreend.

Dit dossier betreft de volledige opheffing van de bescherming als monument van het Sint-Margriethospitaal in Maarkedal.

2. BESCHRIJVEND GEDEELTE

2.1. Ruimtelijke context

Het Sint-Margriethospitaal bevindt zich aan de oostzijde van de Zottegemstraat, in de historische dorpskern van Schorisse, een honderdtal meter ten zuiden van de beschermde parochiekerk Sint-Pieter en pastorie (zie bijlage 5.3. foto 1-4 en 7).

Het beschermd onroerend erfgoed in de omgeving van het beschermd onroerend goed wordt weergegeven op een omgevingsplan in bijlage bij dit opheffingsdossier.

2.2. Historiek van het beschermde goed¹

Het Sint-Margriethospitaal werd volgens een schenkingsakte gesticht circa 1416 door het echtpaar Arnold VI van Gavere en Ysabelle van Gistele, heer en vrouw van Schorisse, als een vrouwenklooster met hospitaal. Het was vanaf 1428 een Cisterciënzerinnenklooster en later (tijdens de 17de eeuw) een Augustinessenklooster, toegewijd aan Sint-Margriet en van bij het begin met passantengasthuis. In de 17de en 18de eeuw waren er tussen de zeven en elf zusters en voorzag men in logement voor maximaal zeven personen (vijf mannen en twee vrouwen).

Op basis van een figuratieve kaart uit 1671 (zie bijlage 5.3. foto 15) bestond het complex toen uit een rechthoekig gebouw van één bouwlaag onder een zadeldak waarvan de smalle zijde aansloot op een iets hogere, eenbeukige en vermoedelijk gedesoriënteerde kapel met een dakruiter op het zadeldak en een driezijdig koorhoofd. Naast de eerste travee bevond zich een portaalgebouwtje onder een eenvoudig lessenaarsdak. Ten oosten van deze gebouwen lag een geometrisch aangelegde, rechthoekige tuin en ten zuiden daarvan een rechthoekig gebouw met afhankelijkheden en ten noordoosten een schuurtje in vakwerk. De ingang van het hospitaal bevond zich ter hoogte van de poort (Zottegemstraat 8). Een brede deur met getralied kijkraam gaf toegang tot een vestibule met eikenhouten trap die later verplaatst werd in de woning. Op de eerste verdieping was een ruime kamer waar de zieken de mis konden horen door een opening die uitgaf op de kapel aan de noordzijde.

¹ Gebaseerd op: INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2023: *Sint-Margriethospitaal* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/28115> (geraadpleegd op 6 maart 2023), DE SMAELE F. 1957: Het Sint-Margriethospitaal te Schorisse, *Jaarboek 1956-1957 van de Zottegemse Culturele Kring*, 18-25; DHANENS E. 1971, *Kanton Sint-Maria-Horebeke, Inventaris van het Kunstpatrimonium van Oost-Vlaanderen VII*, 257-260; DEVOS P. 1997: Verdwenen getuigen: klooster en kasteel van Schorisse, in: *Monumenten en landschappen in Oudenaarde en Maarkedal (9)*, 64-65; VUYLSTEKE M. 2022: Omer Wattez - een andere kijk op zijn leven en werk, Maarkedal.

De kapel bevond zich op nummer 12 (aangeduid met een kruis op de kaart van Ferraris, zie 5.3. foto 2) maar hiervan bleef niets zichtbaar bewaard.²

Na afschaffing van het klooster eind 18de eeuw werden de gebouwen op 30 september 1798 openbaar verkocht. Het complex bestond op dat moment uit een kloosterhuis, tuin, boomgaard, brouwerij, kerk (kapel), stallingen, schuur en andere gebouwen (zie bijlage 5.3. foto 14). In 1843 werd het gebouw aan de Zottegemstraat 8-10 gepacht door bakker-herbergier Ludovicus Wattez. Zijn kleinzoon die hier in 1857 geboren werd, was Omer Wattez, schrijver en promotor van het streektoerisme in de Vlaamse Ardennen (zie bronzen gevelgedenkplaat die in juli 1982 aangebracht werd op nummer 8). Een jaar na Omers geboorte liet Ludovicus Wattez het woonhuis in twee opsplitsen waarbij Omer Wattez met zijn ouders het huis aan de Zottegemstraat 8 betrokken. In die woning werd eind 19de eeuw ook een horeca-pui aangebracht, waarschijnlijk in functie van de bestemming als café ("In 't oud klooster") (zie bijlage 5.3. foto 12-13).

Midden 20ste eeuw bevond zich achter de huizen nog het slachthuis met daaronder oude, ruime kelders en tussen de huizen en het slachthuis verscheidene grafzerken (meestal met onleesbare opschriften) die verplaatst waren en gebruikt werden als voetpad tussen woning en slachthuis.

2.3. Historiek van het beschermings- en beheerdossier³

Op 19 september 1974 stelde de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg (RMLZ) voor om Dorpsstraat 25-29 (huidige Zottegemstraat 8-12) te beschermen ("klasseren"). Naar een motivatie voor deze bescherming is het gissen maar in historische publicaties uit die periode wordt bij deze huizen vermeld dat ze resten bevatten van het voormalige Sint-Margriethospitaal en dat Omer Wattez, "uitvinder van de Vlaamse Ardennen" hier geboren werd.⁴ In die periode werd ook de Stichting Omer Wattez opgericht, een milieuvereniging die zich de bescherming en herwaardering van de Vlaamse Ardennen als doel stelt.

In het voorstel van 19 september 1974 werd enkel aangegeven dat de nummers 27 en 29 één geheel vormden en dat nummer 25 later aangebouwd werd en een vernieuwd dak had. In een handgeschreven notitie werd verduidelijkt dat nummers 27-29 (perceelnummers 123g en 122i) voorgesteld werden als monument – hiervoor had de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML) al op 28 maart 1974 een akkoord gegeven – en nummer 25 (perceelnummer 123h) als landschap. De bijhorende foto (zie bijlage 5.3. foto 5) toont Zottegemstraat 8-10 en het huis links van het later beschermde monument (nu Zottegemstraat 12) waar zich oorspronkelijk de kapel van het hospitaal bevond.

Op 2 december 1974 werd de voorlopige rangschikking als monument betekend van de huizen 25, 27 en 29 (123 g en h en 122 i). Door een fout werd echter nummer 31 betekend in plaats van nummer 25 wat op 3 januari 1975 een bezwaar opleverde van de eigenaar van Dorpsstraat 31 ("*ons inziens heeft ons huis niets te maken met het woonhuis van Omer Wattez*") wat lijkt aan te geven dat deze historische waarde een motivering vormde voor deze bescherming.

Op 20 augustus 1976 stelde de RMLZ op basis van het advies van de KCML (van 1 juli 1976) voor aan de minister om enkel de huizen aan de Dorpsstraat 27-29 te beschermen als monument. Op 13 september 1976 volgde het ministerieel besluit, op 6 november 1976 de publicatie in het Belgisch Staatsblad en op 16 november 1976 de betekening van de eigenaars.

Over de beheergeschiedenis van dit monument is – net zoals over de beschermingsgeschiedenis – weinig terug te vinden. In 1983-84 werden dringende instandhoudingswerken uitgevoerd aan beide huizen (dakbedekking, goten en dakramen). In 2000 gaf de dienst erfgoed (ROHM) een gunstig advies voor het regulariseren van een

² F. DE SMAELE vermeldde in 1957 ook nog dat de aanpalende woning van weduwe R. Vermeulen [vermoedelijk Zottegemstraat nummer 12] aan de achterzijde nog witstenen vensteromlijsting uit de kapel bevatte.

³ VAC Gent, Beschermingsarchief 548; VAC Gent, Beheersarchief 37.

⁴ BAGUET 1973, DE SMAELE 1957 en DE SMAELE 1970.

bestaande aanbouw achteraan Zottegemstraat 8. In 2005 werden in de dakkapellen van nummer 8 nieuwe ramen naar oorspronkelijk model geplaatst. Tien jaar later vroeg de dienst erfgoed naar aanleiding van een renovatie van diezelfde woning het herstel of de reconstructie van de trapleuning die zonder toelating verwijderd was bij de historische trap, en behoud van het stucwerkplafond in de garage, evenals de vloer in de voorplaats (trompe-l'oeil) en in de kelder (zie bijlage 5.3. foto 8-11 en 17). Aan de voorgevel omvatten de werken het herstel van de cementbepleistering, van het raam boven de poortopening (metalen roeden en enkel glas) en van de dakgoot en het schilderen (vergelijk bijlage 5.3. foto 6 en fotoregistratie).

De vloer met trompe-l'oeil motief in de voorplaats bleef effectief behouden (onder een verhoogd parket), evenals het stucwerkplafond in de garage en de vloer in de kelder. De trap werd volledig verwijderd omwille van de slechte toestand (vergelijk bijlage 5.3. foto 17 en fotoregistratie foto 26).

2.4. Beschrijving met inbegrip van de erfgoedelementen en -kenmerken⁵

De huizen aan de Zottegemstraat 8-10 in Maarkedal (Schorisse) vormen historisch één pand van één verdieping en vijf traveeën met centrale poorttravee onder een mansardedak met drie hoge houten dakkapellen. De verankerde gecementeerde lijstgevel met schijnvoegen wordt geopend door een steekboogdeur en -vensters in vlakke omlijstingen in hardsteen met oren en geprofileerde druiplijst. De twee rechtse vensters werden na doorbreking van de muurdam gewijzigd tot een driedelige winkelpui met deur. In de centrale travee bevindt zich een poortomlijsting met ovalen oculus, voorzien van een radvenster en een geprofileerde druiplijst. Oorspronkelijk had dit pand één kelderruimte met uitkragende gedrukte gewelven, onder de poorttravee van nummer 8 en de tweede travee van nummer 10 (later door een muur gescheiden). De keldervloer is nog deels van grote rechthoekige grijze natuurstenen. Beide voornoemde traveeën bevatten op de benedenverdieping oud stucpaneellijstwerk tegen een bepleisterde zoldering, net zoals de voorkamer op de eerste verdieping van nummer 10. In nummer 8 bleef ook een vloer met trompe-l'oeil motief bewaard in de voorkamer op de benedenverdieping, evenals enkele delen van het oude dakgebinte.

2.5. Fysieke toestand van het onroerend goed

De fysieke toestand van het onroerend goed waarvoor dit opheffingsdossier wordt opgemaakt is vastgesteld tijdens plaatsbezoeken op 24 augustus 2022 en 22 maart 2023. De fysieke toestand is op dat moment fotografisch gedocumenteerd. Deze registratie is als bijlage bij het ministerieel besluit gevoegd en geeft een beeld van de toestand van het onroerend goed op het moment van de opheffing.

Het gebouw aan de Zottegemstraat 10 vertoont sporen van gebrekkig onderhoud, onder meer vochtproblemen die het stucwerk aantasten.

Het gebouw aan de Zottegemstraat 8 bevindt zich in goede bouwfysische toestand, behoudens verborgen gebreken.

2.6. Juridische toestand

2.6.1. Adres en kadaster

Het als monument beschermde Sint-Margriethospitaal, Zottegemstraat 8-10 in Maarkedal (Schorisse), bevindt zich op de percelen met de volgende kadastrale gegevens: Maarkedal, vierde afdeling, sectie C, perceelnummers 123G en 123H. In het beschermingsbesluit worden deze omschreven als Dorpsstraat 25 en 27, bekend ten kadaster respectievelijk

⁵ Gebaseerd op: INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2023: *Sint-Margriethospitaal* [online], <https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/28115> (geraadpleegd op 22 maart 2023).

Opheffingsdossier: Sint-Margriethospitaal in Maarkedal, monument

Schorisse, deel van het artikel 3171, sectie C, perceelnummer 123G, en Schorisse, deel van het artikel 3418, sectie C, perceelnummer 123H.

2.6.2. Onroerend erfgoed

Op het omgevingsplan in bijlage bij dit dossier zijn de beschermingen opgenomen die in de buurt liggen van het onroerend goed waar dit dossier over gaat.

Het Sint-Margriethospitaal is aangeduid als beschermd monument:
<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/9923>.

Het Sint-Margriethospitaal is aangeduid als vastgesteld bouwkundig erfgoed:
<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/83967>.

Op de percelen van het als monument beschermde Sint-Margriethospitaal bevindt zich een waarneming van een archeologisch element (CAI): Sint-Margriethospitaal (<https://id.erfgoed.net/waarnemingen/500441>).

2.6.3. Omgeving

Volgens het origineel gewestplan Oudenaarde van 24 februari 1977 is de gewestplanbestemming van het beschermde monument woongebied met landelijk karakter.

3. EVALUEREND GEDEELTE

3.1. Evaluatie van de opheffing van de bescherming

Artikel 6.2.1, 3°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 staat de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van een bescherming omwille van het algemeen belang toe. De parlementaire voorbereiding stelt daarbij het volgende: "door een wijzigende context kan het algemeen belang immers geëvolueerd zijn ten opzichte van het algemeen belang ten tijde van de bescherming".

In functie van een algemene evaluatie van het beschermd bestand in Vlaanderen die als doelstelling heeft om een dynamische selectie van de essentiële en representatieve getuigen van het leven in Vlaanderen te vrijwaren, wordt het beschermd erfgoed getoetst aan de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarde. Deze evaluatie is gebaseerd op de erfgoedwaarde zoals vermeld in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 2.1, 26°: de archeologische, architecturale, artistieke, culturele, esthetische, historische, industrieel-archeologische, technische, ruimtelijk-structurerende, sociale, stedenbouwkundige, volkskundige of wetenschappelijke waarde waaraan onroerende goederen en de cultuurgooderen die er integrerend deel van uitmaken hun huidige of toekomstige maatschappelijke betekenis ontleenen. Daarnaast zijn de vijf selectiecriteria gebruikt die ook gehanteerd worden in functie van bescherming en die het afwegingskader vormen om het onroerend erfgoed te waarderen:

1° zeldzaamheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed uitzonderlijk voorkomt in relatie met de geografische context, de historische context, de typologie of het oeuvre;

2° herkenbaarheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een goed herkenbare uitdrukking is van zijn oorspronkelijke functie, uitzicht of vormgeving, of van een belangrijke fase in de latere ontwikkeling daarvan;

3° representativiteit: geeft aan in hoeverre het onroerend goed typerend is voor een geografische of historische context of een welbepaalde typologie of een bepaald oeuvre;

4° ensemblewaarde: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een sterke samenhang vertoont tussen de verschillende elementen;

5° contextwaarde: geeft aan in hoeverre er tussen het onroerend goed en zijn directe of ruimere omgeving een sterke relatie is op landschappelijk, stedenbouwkundig of esthetisch vlak.

Het beschermingsbesluit en -dossier van het Sint-Margriethospitaal bevatten geen expliciete motivatie van de erfgoedwaarde, maar impliciet kunnen drie motivaties onderscheiden worden:

Een eerste motivatie voor de erfgoedwaarde is de architecturale en historische waarde als **hospitaal met een laatmiddeleeuwse oorsprong en architecturale resten uit de 17de-18de eeuw**. Vlaanderen telt momenteel meer dan 30 als monument beschermde hospitalen met gebouwen uit de 17de eeuw waaronder de Onze-Lieve-Vrouwehospitalen in Aalst ([ID8541](#)), Oudenaarde ([ID8841](#)), Geraardsbergen ([ID9272](#)) en Zottegem ([ID9018](#) en [ID9032](#)) en het hospitaal van Velzeke-Ruddershove ([ID9060](#)) in de regio Zuid-Oost-Vlaanderen. In vergelijking met deze hospitalen is de erfgoedwaarde van het Sint-Margriethospitaal in Maarkedal (Schorisse) op basis van de criteria ensemblewaarde, herkenbaarheid en representativiteit ontoereikend voor bescherming, omwille van de partiële bewaringstoestand. Een deel van het ensemble van het Sint-Margriethospitaal dat op het moment van bescherming nog aanwezig was (en dat daarom in 1974 ook voorgesteld werd voor bescherming) is ondertussen verdwenen.⁶ De dorpscontext maakt het Sint-Margriethospitaal eerder zeldzaam maar zeker niet uniek. Heel vergelijkbaar is bijvoorbeeld het hospitaal in de historische dorpskern van Velzeke-Ruddershove. Daarnaast gingen binnen het beschermde monument verschillende erfgoedelementen van het hospitaal verloren sinds de bescherming, zoals de trap in het pand aan de Zottegemstraat nummer 8, wat de herkenbaarheid aantast.

Ten tweede kan de erfgoedwaarde ook gemotiveerd worden vanuit de architecturale waarde als **dorpswoningen uit de 17de-18de eeuw**. Op basis van de inventaris van het Bouwkundig Erfgoed telt Vlaanderen momenteel meer dan 30 als monument beschermde dorpswoningen uit de Nieuwe Tijd (16de-18de eeuw). De zeldzaamheid van dit erfgoedtype is dus eerder laag. Als dorpswoningen bewaren deze panden nog hun dorpscontext, maar dit maakt ze niet uniek voor Vlaanderen. Bovendien is de ensemblewaarde, representativiteit en herkenbaarheid van de twee woningen aan de Zottegemstraat 8-10 in Maarkedal (Schorisse) omwille van hun partiële bewaringstoestand lager dan die van de meeste andere als monument beschermde voorbeelden. Concrete, vergelijkbare sites uit dezelfde provincie zijn onder andere de dorpswoningen aan de Kruibekestraat 10-14 in Kruibekke (<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/9433>), die ook deel uitmaakten van een hospitaalsite, aan de Ommegangstraat 3 in Kluisbergen (<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/9214>) en aan de Potterstraat 2 in Sint-Gillis-Waas (<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/11075>). Deze dorpswoningen scoren veel hoger dan die in Maarkedal op contextwaarde (alle drie zijn ze gelegen in een dorpsgezicht), op ensemblewaarde (aanwezigheid van waardevolle interieurelementen) en op herkenbaarheid (ontbreken van ongepaste verbouwingen).

Een derde motivatie voor de erfgoedwaarde is de historische waarde als **herinnering aan Omer Wattez (1857-1935)** die hier geboren werd. Deze Vlaamsgezinde schrijver was één van de pioniers van de landschapszorg en het toerisme, in het bijzonder als promotor van de Vlaamse Ardennen. Omer Wattez werd geboren in het pand aan de Zottegemstraat 8-10 in Maarkedal (Schorisse) waar zijn grootvader herberg 't Oud Klooster uitbaatte. Na zijn opleiding aan de normaalschool in Gent was hij van 1876 tot 1880 onderwijzer aan de basisschool in Schorisse. Zijn belang wordt echter ook herdacht op verschillende andere, betekenisvolle plekken in Vlaanderen (en in de Vlaamse Ardennen) die meer representatief zijn voor zijn engagement, zoals de naar hem vernoemde basisschool in Schorisse en de

⁶ In 1974 aangeduid als Dorpsstraat 25 (perceelnummer 123H) wat vandaag vermoedelijk Zottegemstraat 12 (perceelnummer 124B) is, waar zich oorspronkelijk de kapel van het hospitaal bevond.

beschermde Zwalmolen in Zwalm (Munkzwalm) waar een gedenksteen voor hem staat (zie bijlage 5.3. foto 16).⁷ De beschermde woningen aan de Zottegemstraat 8-10 in Maarkedal (Schorisse) scoren in vergelijking daarmee eerder laag op herkenbaarheid of representativiteit. Ook de ensemblewaarde is laag. De enige zichtbare verwijzing naar Omer Wattez is de herdenkingsplaat die na de bescherming werd aangebracht en dus niet mee beschermd is.

3.2. Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan

De twee huizen hebben nog enige historische en architecturale waarde als herinnering aan het Sint-Margriethospitaal. Het complex bevat enkele resten uit de 18de eeuw of ouder, zoals de kelders, enkele vloertegels en het plafondstucwerk. Deze resten zijn in voldoende mate gedocumenteerd en geregistreerd in dit inhoudelijk dossier bij de opheffing (zie 2.4.) en in de fotoregistratie bij het ministerieel besluit. Mogelijk zijn er ook niet zichtbare sporen die nog niet gedocumenteerd zijn en die bijdragen aan deze erfgoedwaarden. Het is wenselijk bouwhistorisch en archeologisch onderzoek uit te voeren om deze te documenteren, in het bijzonder bij een eventuele sloop of ingrijpende verbouwing van deze panden. Voor dergelijk onderzoek kan volgende handleiding gebruikt worden: [Uniforme procedure voor het documenteren van erfgoedwaarden bij sloop en verplaatsing | Onroerend Erfgoed](#).⁸ Daarnaast is het aan te bevelen om de gedenkplaat aan Omer Wattez op deze locatie te behouden (historische waarde).

3.3. Motivering van de afbakening van de opheffing

De bescherming als monument van het Sint-Margriethospitaal, Zottegemstraat 8-10 in Maarkedal (Schorisse) wordt geheel opgeheven omdat beide woningen historisch en architecturaal één geheel vormen. De kadastrale percelen gevat door de opheffing zijn opgenomen in artikel 2 van het ministerieel besluit.

4. BRONNEN

VAC Gent, Beschermingsarchief 548.

VAC Gent, Beheersarchief 37.

BAGUET P., 1973: Schorisse het godvergeten dorp, *Triverius*, Jg, 3, nr, 4, pp, 14-20
Literatuur (1973)

DE SMAELE F. 1957: Het Sint-Margriethospitaal te Schorisse, *Jaarboek 1956-1957 van de Zottegemse Culturele Kring*, 18-25.

DE SMAELE F. 1970: Met Omer Wattez op tocht door Schorisse, *Het land van Aalst*, 22/6, 205-216.

DEVOS P. 1997: Verdwenen getuigen: klooster en kasteel van Schorisse, in: *Monumenten en landschappen in Oudenaarde en Maarkedal (9)*, 64-65.

DHANENS E. 1971, *Kanton Sint-Maria-Horebeke, Inventaris van het Kunstpatrimonium van Oost-Vlaanderen VII*, 257-260 en VIII, fig. 406.

VAN DEN BOSSCHE N. 1984: *Omer Wattez Leven en werk. Novelle de Zwalmleeuwen*, Munkzwalm.

VUYLSTEKE M. 2022: *Omer Wattez - een andere kijk op zijn leven en werk*, Maarkedal.

⁷ Deze werd gekapt door beeldhouwer Marc De Bruyn en onthuld op 18 oktober 1970 (De Smaele 1970, 205). Er is ook onder andere een herdenkingsplaquette aan de Geuzentoren in het Muziekbos, een bewegwijzerde Omer Wattezroute in Schorisse en een Omer Wattezstraat in Maarkedal en Zottegem.

⁸ <https://oar.onroenderfgoed.be/item/6394> (laatste geraadpleegd op 17 maart 2023).

5. BIJLAGEN BIJ HET INHOUDELIJK DOSSIER

5.1. Omgevingsplan

5.2. Fotobijlage

De fotoregistratie van de fysieke toestand, gevoegd als bijlage bij het ministerieel besluit, bevat alle relevante foto's voor dit dossier. Er is geen afzonderlijke fotobijlage bij het dossier gevoegd.

5.3. Documentatie

De documentatie bij het inhoudelijk opheffingsdossier bevat bijkomend materiaal zoals kaarten, postkaarten, archieffoto's, bouwplannen, kadastermutaties, hoogtemodellen, e.d. dat het dossier verder onderbouwt of illustreert.